PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXII – Nr. 4981  Joi 26 mai 1966  4 pagini 25 bani

VREI SĂ AJUNGI UN MARE CAMPION?

Muncește cu pasiune, tinere, și nu vei regreta niciodată micile tale „sacrificii"!

este părerea antrenorului

EUGEN TROFIN

Întrebării — titlul prezentei rubrici — i-au răspuns pînă acum în coloanele noastre trei maeștri emeriți ai sportului, trei mari campioni, al căror renume mondial face inutilă o nouă prezentare: Iolanda Balaș, Mihaela Peneș și Aurel Drăgan. În numărul nostru de astăzi îi dăm cuvîntul unui șlefuitor de talente, antrenorului de handbal Eugen Trofin, prin „miinile" căruia au trecut majoritatea jucătorilor tineri care-i vor înlocui pe maeștrii handbalului nostru, deținători a două titluri mondiale. Rîndurile sale le vor fi, fără îndoială, utile atît sportivilor tineri, cît și antrenorilor tineri: și unii și alții pășesc pe drumul marii performanțe și colaborarea lor o condiționează...



Antrenorul Eugen Trofin, în mijlocul unora dintre elevii săi, a acelora care sînt pe cale de a deveni mari campioni...

Foto: P. Romoșan

Sportul de performanță, ca orice activitate în care se cere randament maxim, presupune respectarea cu strictețe a tuturor normelor și principiilor de muncă ce stau la baza realizării obiectivelor propuse. Pentru a deveni un mare campion, cu performanțe ridicate, este necesară o muncă deosebită, încadrată într-un proces instructiv-educativ în care să existe o colaborare permanentă între antrenor, medic și sportiv.

Fiecărei activități îi sînt proprii anumite caracteristici, care-i pot da nota de accesibilitate și dificultate. În acest sens, sportul de performanță este favorizat de faptul că se adresează tineretului într-o perioadă a plenitudinii sale fizice. Pentru cei ce doresc să devină sportivi fruntași trebuie să reamintesc că, spre deosebire de multe alte domenii de activitate, performanța sportivă nu poate fi realizată în orice moment al vieții. Din acest punct de vedere, dificultatea în activitatea sportivă de performanță este evidentă, întrucît presupune randament maxim într-o perioadă relativ scurtă.

Pentru realizarea acestui deziderat, pentru a deveni un mare campion, sînt necesare o serie de condiții fără de care performanța nu poate fi atinsă. Dintre acestea, activitatea antrenorului poate fi hotărîtoare.

Munca de instruire trebuie începută pe plan educativ, cu scopul de a se obține, cu răbdare și perseverență, adeziunea sportivului și participarea lui conștientă, activă. Apoi, antrenorul trebuie să-i ofere sportivului idei clare și imagini exacte asupra lipsurilor, asupra greșelilor tehnico-tactice și să-l orienteze în activitatea sa. Sportivul are nevoie de o asistență morală, de o prietenie principială, de o exigență constantă în toate faptele și acțiunile sale. Sportivul trebuie condus spre o ati-

(Continuare în pag. a 2-a)

Aseară, la lumina reflectoarelor

Selecționata divizionară — Valenciennes 2–1 (1–1)

Cu o săptămînă înaintea meciului de la Ludwigshafen, în care reprezentativa țării noastre va întîlni într-un meci amical puternica selecționată a R.F. Germane, participantă la turneul final al campionatului mondial, selecționabilii au jucat aseară cu formația de club Valenciennes, fruntașă a campionatului francez. Partida s-a desfășurat în nocturnă pe stadionul Republicii și a fost cîștigată cu 2—1 (1—1) de către fotbaliștii români. Echipă de club reputată, cu performanțe valoroase în palmares, Valenciennes a făcut ieri din plin dovada posibilităților ei, dînd o replică dîrză fotbaliștilor noștri și oferindu-le bune posibilități să-și verifice nivelul de pregătire. Spre deosebire de alte formații care au evoluat pe stadioanele noastre ca „sparing-parteneri", Valenciennes și-a luat rolul în serios, și-a apărat cu toate puterile șansele, impresionînd îndeosebi prin jocul tehnic practicat, prin combinațiile subtile și periculoase, executate într-un ritm rapid, prin circulația continuă a balonului.

În aceste împrejurări, victoria noastră — deoarece a fost înscris din apropierea porții la o greșeală a lui Popa și Hălmăgeanu. Apărarea, mai bună în acțiunile de deposedare a adversarilor în preajma careului de 16 m, a făcut



Dridea, mai rapid cu o fracțiune de secundă decît portarul francez, înscrie primul gol al echipei noastre, la o centrare a lui Pîrcălab

Foto: Șt. Ciotloș

selecționatei divizionare apare ca un rezultat bun, iar cei care au urmărit meciul din tribună sau pe micul ecran au văzut foarte bine că scorul putea fi și mai mare în favoarea fotbaliștilor noștri. Pe lîngă golurile înscrise de Dridea (min. 8 și 51) au fost numeroase ocaziile cînd balonul se putea odihni în poarta lui Magiera dar, fie ratările înaintașilor noștri, fie intervențiile de ultim moment ale apărării oaspe au făcut ca în bilanțul selecționatei să se înscrie numai două goluri. În general, se poate aprecia ca satisfăcător jocul de ansamblu al selecționatei; Ionescu a fost prompt în intervenții, bine plasat întotdeauna, cu priză sigură și la mingile pe sus și la cele „la firul ierbii". Golul pe care l-a primit (autor Quinot) nu i se poate imputa — după părerea uneori greșeli în careu, intervenind defectuos, sau lăsîndu-se surprinsă „înainte". În linia de mijloc și-a făcut debutul Dobrin

CONSTANTIN MACOVEI

(Continuare în pag. a 3-a)

Întîlnire internațională de box la Timișoara

Răspunzînd vizitei făcute de către pugiliștii de la Uzinele Mecanice Timișoara în R. D. Germană, vineri sosește în Timișoara echipa de box a Clubului DHFK Leipzig. Reuniunea va avea loc duminică. **(P. Arcan-coresp.).**

ACTUALITĂȚI

Concurs de... schi la Bilea

La Lacul Bilea a avut loc ultimul concurs al schiorilor fruntași din regiunea Brașov. S-au disputat o probă de slalom special în două manșe și una de slalom uriaș. Cîștigătorii sînt **Kurt Gohn (Dinamo)** și **Mihaela Casapu (Dinamo)** la slalom special, **D. Munteanu** (A.S.A.) și **Mihaela Casapu** la slalom uriaș, din nou **Kurt Gohn** și **Mihaela Casapu** la combinata pe două probe **(C. Gruia**-coresp. reg.).

Concursuri de atletism

● Stadionul Tineretului va găzdui duminică un concurs deschis juniorilor de categoria I și a II-a pentru obținerea standardurilor de participare la campionatele republicane. Concursul începe la ora 8.

● Sîmbătă și duminică va avea loc la Cîmpulung Muscel concursul republican de atletism al liceelor cu program special de educație fizică.

Cicliștii pistarzi bucureșteni...

...se vor întrece sîmbătă după-amiază, de la ora 16, pe velodromul Dinamo, în competiția dotată cu „Cupa F.R.C.".

Concursul internațional de parașutism s-a reluat ieri după amiază

● Sportivii români au cîștigat proba de salt în grup ● 1,23 m — record republican ● Gh. Iancu — din nou în punctul O!

Cînd am văzut ieri țăria vîntului mi-am și formulat în minte știrea pentru astăzi: *„Din cauza timpului nefavorabil parașutiștii români și iugoslavi nu și-au putut continua disputa amicală"*. Ajuns însă la Clinceni, îl văd pe Negroiu făcîndu-și de zor încălzirea.

— *Vă întreceți, totuși pe vremea asta?* — întreb curios.

— *Bineînțeles!*

— *La individual, probabil?*

— *Ai ghicit.*

— *Deci, în proba de...*

— *Tenis de masă!*

Ca să fac un clasament al concursului de ieri mi-ar lua prea mult spațiu. A fost o dimineață de pauză... impusă de timp și toată lumea a profitat. S-a jucat șah (*Gheorghe Iancu* — cum e deprins — venea mereu cu o „deschidere" nouă), tenis de masă (iugoslavul *Marian Marici* a fost ca întotdeauna la... înălțime), volei (într-adins cu mingi înalte în chip de „sonde") etc. În pauze, se făceau pronosticuri asupra concursului de parașutism, calcule complicate... Mi-am notat că la această întrecere fiecare sportiv parcurge (fără parașută) o „nimica" de *11 000 m în... cădere liberă*. Am aflat și de ce *Elena Băcăoanu* sare din avion mereu prima și aterizează ultima. „Problema" mă frămînta de mult. Care era „misterul"? Fata, sare în felul acesta *fiindcă are o greutate mai mică!...*

În încheiere vreau să spun că *Milan Dimici*, este nedespărțit de frumoasa lui vioară (a venit și la București cu ea), cîntă foarte bine, dar vorba lui Roșu care tot privea la corzile instrumentului: *„Păcat că are doar patru „suspante", că husa e bună!..."*

VASILE TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Timp de trei zile, pe poligonul Tunari

CONCURS INTERNAȚIONAL DE TALERE



Pe standul de talere de la Tunari

Poligonul Tunari va găzdui începînd de mîine primul concurs internațional al anului. În această întrecere — preludiu al campionatelor internaționale de tir de săptămîna viitoare — se vor alinia pe standul poligonului de talere aruncate din șanț trăgători cu arma de vînătoare din R. D. Germană, Ungaria și România. Confruntarea se anunță foarte interesantă. Țara noastră va fi reprezentată la acest concurs de *Gh. Enache, I. Dumitrescu, Gh. Florescu, Șt. Popovici* și alții. Un lot valoros deplasează la București echipa R. D. Germane, din care nu lipsesc trăgători cu o bună reputație în arena internațională ca *Rehder, Marscheider* și *Assmus*. Federația de specialitate din Ungaria a desemnat pentru acest concurs pe doi dintre cei mai buni trăgători de „șanț", *Bakonyi* și *Ferencz*.

Concursul va avea loc vineri, sîmbătă și duminică, începînd de la ora 8,30. Zilnic se va trage la 100 de talere.

Oaspeții au sosit ieri în București.

Mestecenii din Dumitrești...

ÎNSEMNĂRI

Urcăm de mai bine de un ceas spre cotul Vrancei și abia cînd albia Rîmnicului dispare sub dealuri intrăm în Dumitrești — satul în care după cum aflasem, nu se joacă... fotbal!

În schimb, mingea zboară peste plasa de volei de dimineața cînd soarele se ridică peste creasta Lupoaiei, pînă seara, cînd întunericul acoperă întinsele livezi de meri și pruni. Poate că ar fi jucat oamenii de aici și fotbal, dar dacă nu găsești nicăieri un loc pentru teren...

De la suporteri aflu, pe rînd, numele voleibaliștilor. *Jenică Zamfiroiu, Zamfir Popescu* și *Gheorghe Crețu* sînt elevi la liceul din Dumitrești *Alexandru Udatu* este profesor de franceză, *Gheorghe Stănilă* — muncitor în brigada G.A.S., *Costică Aldea* și *Cezar Goanță* lucrează într-o brigadă a C.A.P. „Sufletul" echipei — contabilul *Victor Popescu*. Și pentru că e și președintele asociației „Pomicultorul"...

— *Ce alte sporturi și-au cîștigat prieteni la Dumitrești?*

— După cum vedeți, voleiul este pe primul loc. În ultimii ani am cîștigat campionatul raional și acum sperăm să intrăm în „regiune". Ne pregătim intens. Am jucat cu *Jitea*, azi avem meci cu *Steaua roșie* din Rîmnic (pînă la urmă partida a avut... 11 seturi!). Cînd nu jucăm volei înseamnă că avem concurs de atletism, de tenis de masă sau de trîntă.

— *Să ne oprim la atletism.*

— Rezultate, deocamdată, modeste. Ne bucură totuși faptul că avem trei campioni raionali la juniori II: *Costel Ivan* (1000 m) *Zamfir Popescu* (înălțime) și *Maria Cringașu* (greutate). Profesorul și... antrenorul lor: *Marian Popescu*.

Am completat cronica sportivă a satului în care nu se joacă fotbal cu o însemnare despre „duminicile cultural-sportive" la care participă — concurenți sau spectatori — toți oamenii de aici din cotul Vrancei.

Cînd, în sfîrșit, meciul de volei s-a terminat, primesc invitația să mergem spre... viitorul teren de sport din Dumitrești. Pe drum, întreb: *„Dar iarna? Desigur, șah, tenis de masă"...*

— Da! Dar mai mult decît orice, schi și... bob!

Medicul *Ion Toma* povestește cu însuflețire și parcă-i văd pe pomicultorii din Dumitrești coborînd cu schiurile dealurile *Lupoaiei* sau avîntîndu-se prin *Poiana Mărului* la Jitea.

— *Dar, de unde boburi?*

— Ne place grozav acest sport. Și cînd îți place ceva te apuci de muncă. Pe noi ne-a ajutat mecanicul *Metu Crucean* și acum avem trei boburi. Ar fi fost și păcat. Tocmai noi, care ne lăudăm cu o pîrtie de toată frumusețea — cinci kilometri de pantă, între Dumiteștii de Sus și cei de Jos!

Am ajuns la teren. S-au terminat lucrările principale. Locul își are frumusețea lui. Aici se va juca — bineînțeles — volei și handbal (*„facem și o echipă de fete"*). Și așa sportul va cîștiga noi prieteni printre harnicii pomicultori printre tinerii din *Cîineni, Neculele, Buda* sau *Dedulești*, veniți să învețe la liceul din Dumitrești.

La reîntîlnirea cu apa Rîmnicului mi-am amintit de terenul de sport din Dumitrești. Care dintre acești oameni inimoși o fi plantat cu atîta grijă puieții de mesteacăn aduși de sus, de la munte, pentru ca într-o zi, cînd vor fi mari, să ofere frumusețe și răcoare spectatorilor la meciurile de volei și handbal din satul de la cotul Vrancei?

DAN GÎRLEȘTEANU